

dosarul nr. 2rac-150/19

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (S. Ghercavii)  
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Albu, A. Toderaș, E. Bejenaru)

## ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Mariana Pitic  
Galina Stratulat  
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Netsistem” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,  
împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum” și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central,

### c o n s t a ț ă

La 12 octombrie 2017 SRL „Diolum” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Netsistem” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că SRL „Netsistem” a fost pe parcursul mai multor ani partener de afaceri al companiei SRL „Diolum”. În luna octombrie 2014 administrația SRL „Netsistem” i-a solicitat acordarea unor împrumuturi în regim de urgență. SRL „Diolum” pe data de 17 octombrie 2014 a efectuat transferul de bani în mărime de 659 061 de lei prin ordinul de plată nr. 291 pe contul întreprinderii SRL „Netsistem” cu destinația plății-transferarea împrumutului conform contractului de împrumut nr. 17-10/1 din 17 octombrie 2014. Acest fapt se confirmă prin ordinul de plată, actul de verificări al decontărilor reciproce din data 31 decembrie 2014, inclusiv și nota contabilă a SRL „Diolum” nr. 1 din 17 martie 2017.

Reclamanta SRL „Diolum” a indicat că la 28 octombrie 2014 a mai efectuat un transfer de bani în mărime de 200 000 de lei prin ordinul de plată nr. 297 pe contul SRL „Netsistem” cu destinația plății - transferarea împrumutului conform contractului de împrumut nr. 17-10/1 din 17 octombrie 2014. Acest fapt se confirmă prin ordinul de plată, actul de verificări reciproce cu situația la 31 decembrie 2014 și nota contabilă SRL „Diolum” nr. 1 din 17 martie 2017. SRL „Netsistem” nu a semnat contractul de împrumut menționat.

A invocat că din momentul achitării respectivelor sume pe contul SRL „Netsistem”, ultima nu a restituit mijloacele bănești recepționate.

Reclamantul a solicitat ca pârâtul să semneze actul de verificări reciproce în scopuri contabile și fiscale, însă demersurile au fost neglijate.

La 14 februarie 2017 SRL „Diolum” în vederea soluționării amiabile a litigiului a înaintat o somație, prin care a solicitat SRL „Netsistem” să execute obligația de a restitui în total suma de 859 061 de lei. Însă pârâtul nu a restituit suma împrumutată, din care motiv se află în întârziere.

A solicitat încasarea în beneficiul său din contul pârâtului a sumei de 859 061 de lei cu titlu de îmbogățire fără justă cauză și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central acțiunea a fost respinsă.

SRL „Diolum” a declarat apel împotriva hotărârii din 12 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Diolum” și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central.

Instanța de apel a reținut că ordinele de plată anexate la cererea de chemare în judecată nu conțin dovada de transfer către SRL „Netsistem” a sumelor bănești. Ordinele de plată nu conțin ștampila băncii, semnătura colaboratorului bancar care a efectuat transferul, din care considerente colegiul a apreciat critic probele date.

De asemenea, conform calculului efectuat între SRL „Netsistem” și SRL „Diolum” la situația din 31 decembrie 2014, s-a constatat că la acea dată anumite datorii între părți nu existau, acest calcul fiind semnat de ambele părți.

La 18 ianuarie 2019 SRL „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat interpretarea eronată a legii și aprecierea arbitrară a probelor.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este în termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentei copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție, se atestă că recurenta la data de 23 noiembrie 2018 a recepționat copia deciziei instanței de apel. Prin urmare, recursul declarat la data de 18 ianuarie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Diolum”, reprezentată de avocatul Ciuchitu Vitalie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru